

[Damsgaard.]

ærede minister af den opfattelse, at friere og dermed mere normale handelsforhold også på fiskeeksportens område ville være ønskelige og mulige og burde tilstræbes.

Jeg havde egentlig ment, at loven kun burde forlænges for et halvt år i lighed med den tilsvarende lov om udførsel af landbrugsprodukter, men da der i landstinget er opnået enighed om forlængelse for et år, kan vi gå med til det.

Jeg vil gerne til sidst stille den højtærede minister et spørgsmål: Hvilke beføjelser og opgaver er der tillagt det eksportudvalg, som for ca. 1½ år siden blev nedsat af fiskeriministeren?

Peder Jakobsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Fibiger, ikke kan være tilstede ved behandlingen af de foreliggende to lovforslag, skal jeg på mit partis vegne knytte et par enkelte bemærkninger til dem.

Jeg har med stor interesse læst de oplysninger, der er trykt som bilag til landstingsudvalgets betænkning angående lovforslagene. Det fremgår af disse oplysninger tydeligt, hvor vigtigt fiskerierhvervet er, både for eksporten og for hjemmemarkedets forsyning. Det er ganske rigtigt, hvad der står, at med de handelsaftaler, vi er nødt til at have med andre lande, følger forpligtelser både til at føre kontrol og til overholdelse af kontingentering, og disse foranstaltninger er sikkert også nødvendige, for at kvaliteten for denne eksportvares vedkommende stadig kan være på højde med de krav, der stilles, således at vi fremefter kan bevare vore markeder.

Jeg vil gerne sige angående lovforslaget om midlertidige ændringer i de gældende fiskerilove, at også mit parti er forbavset over, at man i dette høje ting gang på gang møder med disse forslag om midlertidige ændringer. Når man nedsætter et udvalg med den opgave at gennemarbejde et lovkompleks som dette, var det gavnligt, om det kom til vejs ende med arbejdet, i stedet for at der stadig år efter år stilles forslag om fornyelse af de midlertidige love.

Det, der støder en i disse love, er, som den ærede ordfører for venstre sagde før, at man i hver eneste paragraf gang på gang møder: fiskeriministeren bestemmer, fiskeriministeren fastsætter. Vi har jo lignende love om land-

brugets forhold, men der står næsten i hver eneste af disse love, at de bestemmelser, ministeren skal træffe, træffer han med tilslutning af landbrugsorganisationerne. Jeg går ud fra, at det resultat, udvalget kommer til, vil blive forelagt fiskeriets hovedorganisationer, men jeg vil dog gerne henstille til den højtærede fiskeriminister, at man i de lovforslag, hvis fremsættelse vi stadig venter på, slipper for udtrykkene: ministeren bestemmer, ministeren fastsætter. Det må kunne være for fiskeriet som for landbruget, at når ministeren træffer sine bestemmelser, sker det med tilslutning fra hovedorganisationerne — det vil altså i dette tilfælde sige fiskerierhvervets hovedorganisationer.

Jeg skal i håb om at få et tilfredsstillende svar fra den højtærede fiskeriminister og i betragtning af, at begge lovforslag er vedtaget enstemmigt i landstinget, med disse få bemærkninger anbefale begge lovforslagene til velvillig behandling i det høje ting.

Kristian Nygaard: Når de to fiskerilove som sædvanlig — kan man næsten sige — kommer til behandling her i folketinget i julemåneden, skyldes det, at vi fremdeles venter på betænkning fra det udvalg, som i sin tid blev nedsat med den opgave at udarbejde forslag til nye love om saltvandsfiskeri og ferskvandsfiskeri. Det har altså vist sig, at udvalgets arbejde har været mere omfattende, end man fra begyndelsen havde troet, men det skal udvalget naturligvis ikke høre ilde for.

Fiskerierhvervet har i de sidste år været under en glædelig udvikling, og selvom man nu og da hører kritiske bemærkninger om den højtærede fiskeriministers indsats, er det alligevel mit indtryk, at det har betydet meget for dansk fiskeri, at det har fået sin egen minister. Når fiskeriet nu er oppe på en omsætning af et par hundrede millioner kroner, er det kun naturligt, at interessen for dette ældgamle, men farefulde erhverv er stigende. Men det er også naturligt, at den tanke melder sig, om den stærke fremgang i fiskefangsten ikke kan drives for vidt, således at fiskemængden forringes.

Den foreslåede ændring i § 3 i lovforslaget om ændringer i de gældende fiskerilove, hvorefter ministeren får bemyndigelse til at tillade udvidelser af fiskeriet med åle-